

Departementet

J.nr. SNS-201-00105

Den 14.

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 182 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 182

Kan ministeren bekræfte, at Danmarks Miljøundersøgelser for Miljøministeriet har udarbejdet et forslag til vurdering af skovnaturtypers bevaringsstatus, som bl.a. beskriver skovnaturtypernes naturindhold med udgangspunkt i også forekomsten af dødt ved samt strukturel diversitet?

Svar

Skov & Landskab, Københavns Universitet og Danmarks Miljøundersøgelser, Århus Universitet har i fællesskab for Skov- og Naturstyrelsen, Miljøministeriet udarbejdet et indeks til tilstandsvurdering af habitatdirektivets skovnaturtyper.

Tilstandsvurderingen baseres på en række parametre som alle er vigtige, herunder forekomst af træarter og andre karplanter der er karakteristiske for skovnaturtypen, forekomst af dødt ved og andre strukturelle elementer, som f.eks. meget store gamle træer samt parametre, der afspejler visse driftspåvirkninger. Disse parametre sammenvejes til et indeks som giver en samlet vurdering af de skovnaturtyper der kortlagt i Natura 2000-områderne.

Der blev indledningsvist som metodeudvikling udarbejdet to forslag, og Skov- og Naturstyrelsen valgte at arbejde videre med det indeks der bedst stemmer overens med de forpligtelser, Danmark har i forhold til habitatdirektivet. Der er foretaget en nivellering af indekset, så det stemmer overens med Skov- og Naturstyrelsens fortolkning af habitatdirektivet.

Til hjælp for fortolkningen af habitatdirektivet har EU-Kommissionen udgivet en fortolkningsvejledning "Natura 2000 og skove - Udfordringer og muligheder, 2004", som bl.a. anfører: "Såfremt de faktiske skovbrugsmetoder ikke fører til en forringelse af naturtypernes eller arternes bevaringsstatus og ikke er i modstrid med medlemsstaternes egne retningslinier for naturbevaring, kan denne form for økonomisk udnyttelse fortsættes."

EU-Kommissionens fortolkningsvejledning nævner desuden at "medlemsstaterne kan indføre en strammere retlig ramme på deres område, end den, der kræves i habitatdirektivet, men de bør i den forbindelse ikke påberåbe sig fællesskabslovgivningen". Der er således mulighed for f.eks. at tillægge visse naturparametre en større værdi og på den baggrund indføre en national praksis med strammere regler end direktivet foreskriver.